

סדר הלאמוד ליום ד' בסיון:

סדר לקוטי מזהר"ן הימני:

ט כו אנחנו נקראים 'עם סגלה' (דברים ז), כמו סגלה שעושים לרפואה; אף-על-פי שאין הטבע מחיב שיהיה זה לרפואה, אף-על-פי-כן הדבר הזה מסגל לרפואה, וזה למעלה מהטבע, שאין השכל האנושי מבין זה - כמו-כן אנחנו לקח אותנו השם יתברך לעם סגלתו, אף-על-פי שאין השכל האנושי מבין את כל זה, אידך לקח עם מתוך עמים, כמו בשעת קריעת ים-סוף, שקטרג מדת-הדין: הללו עובדי עכו"ם וכו' (בראשית רבה פרשה נ"ז ובשמות רבה פרשה כ"א), אף-על-פי-כן הקדוש ברוך הוא לקח אותנו לעם קדוש. נמצא שזה הדבר כמו סגלה, שהוא למעלה מהטבע, למעלה משכל אנושי, וזה בחינת מקיפין כנ"ל. ומי שזכה לאלו המקיפין להוליד אותם ולהכניס אותם בפנים כנ"ל, נמצא שזכה להבין את הסגלה - בודאי הישר לגלות הסגלה לעם סגלה:

בבין כל אחד ואחד לפי בחינתו יש לו פנימי ומקיף; וכל אחד לפי בחינתו, מה שחננו השם שיכניס המקיף לפנים ולהבין ולחדש איזה דבר, הישר מחיב שיגלה ויכניס זאת ההבנה של הסגלה, שהיה אצלו סגלה, שיגלה לעם סגלה ולהיטיב מטובו לאחרים:

וזה פרוש פרקא רביעאה דספרא דצניעותא: עתיקא טמיר וסתים, זעירא דאנפין אתגליא ולא אתגליא. עתיקא - זה בחינת המקיפין הנ"ל, שהן טמורים וסתומים מכל צד בכל המשך הזמן של עולם הזה, ולא יתגלה אלא לעתיד. אבל בזעיר

אנפין, חכמות של האדם שהאדם יכול להשיג אותם, גם בהם יש פנימי ומקיף, וכל אחד לפי בחינתו יש לו פנימי ומקיף. ואלו המבוכות הנ"ל שאי אפשר לשכל האדם להשיגם, הם מבחינת עתיקא; וכל החכמות שיכול מח אנושי להשיג אותם הם בחינת זעירא דאנפין. ולפעמים הם בהעלם, בבחינת (עבור כנ"ל), וזה בחינת: לא אתגליא; וכשנתגלה לו אז בבחינת אתגליא; וכל זמן שהיה הדבר אצלו בבחינת לא אתגליא, בבחינת העלם, הוי אצלו כמו סגלה כנ"ל, שהוא למעלה משכלו, ואחר-כך כשנתגלה לו - אזי ייטיב מטובו לאחרים כנ"ל:

יא נחמו נחמו עמי וכו' (ישעיהו מ). כל הצרות והיסורים והגלות אינו אלא לפי ערך חסרון הדעת, וכשנשלים הדעת, אזי נשלים כל החסרונות, בבחינת (נדריים מ"א): 'אם דעת קנית מה חסרת', וכתיב (ישעיהו ה): "לכן גלה עמי מבלי דעת" (עיין סנהדרין צ"ב:). ועקר החיים נצחיים יהיה לעתיד מחמת הדעת, שירבה הדעת, שידעו הכל את ה', ועל-ידי הדעת יכללו באחדותו, ואז יחיו חיים נצחיים כמוהו, כי על-ידי הידיעה נכללים בו, כמאמר החכם: 'אלו ידעתיו, הייתיו'. ועקר הידיעה יהיה לעתיד, כמו שכתוב (שם י"א): "כי מלאה הארץ דעה", ומחמת הדעת לא יחסר כל טוב, ויהיה כל טוב, כמאמר חז"ל (פסחים ג): 'אטו האידנא לאו אחד הוא? ותרוצו: לעתיד כלו הטוב והמטיב:

ואפלו העכו"ם ידעו ביתרון הדעת, אבל לא כמונו, וידעו שהגדלה שהיה להם והשפלות שהיה לנו בזמן הגלות, כל זאת הגדלה היה לנו. אף-על-פי שעכשו אי אפשר להבין כל זה, כי אין להכחיש החוש, אף-על-פי-כן ירבה הדעת ויבינו הכל, שגדלתם של העכו"ם היה לנו גדלה ולקחם השפלות.

וְלִכְאוּרָה הִיא יְדִיעָה גְדוֹלָה - אַף־עַל־פִּי־כֵן הַיְדִיעָה הַזֹּאת יְהִיָּה לָנוּ לְלַעַג וְלִשְׁחֹק לְפִי עַרְךָ יְדִיעַתְנוּ. וְזֶהוּ (תְּהִלִּים קכ"ו): אֲזִי יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ, אֲזִי יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הַגְּדִיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי הַגְּדִיל ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, שִׁידְעוּ וַיֹּאמְרוּ: הַגְּדִלָּה שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, הֵינּוּ עִם הָעֹבְוִים, הַגְּדִיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי - הַגְּדִלָּה הַזֹּאת הָיָה לְיִשְׂרָאֵל, אַף־עַל־פִּי־כֵן, אֲזִי יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ, הֵינּוּ שֶׁנִּשְׁחַק וְנִלְעִיג מִיְדִיעַתָּם וְהַשְּׁגָתָם, כִּי הַשְּׁגָתְנוּ יְהִיָּה לְאִין סוּף וְקִץ.

וְהַיְדִיעָה יֵשׁ בָּהּ מִקִּיף וּמִקִּיף לְמִקִּיף, כַּמּוּבָא לְעִיל עַל פְּסוּק "בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת הַנִּירוֹת". וְזֶהוּ: נַחֲמוּ נַחֲמוּ - הֵינּוּ מִקִּיף, וּמִקִּיף לְמִקִּיף, שֶׁהַיְדִיעָה הִיא עֶקֶר הַנְּחֻמָּה שֶׁל כָּל הַצָּרוֹת. וַאֲיֵךְ אֶפְשָׁר לָבוֹא לְהַיְדִיעוֹת? יֹאמֵר אֱלֹקֵיכֶם - אֲמִירָה בַּחֲשָׁאֵי (זֶהר וְאָרָא כ"ה: וּבְאֲדָרָא רַבָּה קל"ב:), בְּחִינַת שְׁמֹן, בְּחִינּוֹת שְׁבַעַת הַנִּירוֹת. אֱלֹקִים - לְאֲרָמָא קָלָא, בְּחִינַת "אֱלֹקִים אֵל דְּמִי לָךְ" (תְּהִלִּים פ"ג), בְּחִינַת צַעֲקַת הַיּוֹלְדֵת כַּנ"ל. (מְסִימָן כ' עַד כָּאן לְסוּן רַבְּנוּ זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָה)

[פִּרְוֵשׁ: כִּי מְבֹאֵר לְעִיל, שֶׁעַל־יְדֵי הַצַּעֲקָה זוֹכִין לְהוֹלִיד הַמַּחִין מִתַּעֲלוּמָתָן, וְעַל־יְדֵי שְׁמֻקְדָּשִׁין שְׁבַעַת הַנִּירוֹת, זוֹכִין לְהַכְּנִים הַמִּקִּיפִין לְפָנִים. כִּי צָרִיכִין שְׁנֵי דְבָרִים לְהַשְׁגַּת הַדַּעַת הַקָּדוֹשׁ: בְּתַחֲלָה צָרִיכִין לְהוֹלִיד הַמַּחִין, כִּי לְפַעֲמִים הַמַּחִין וְהַשֶּׁפַע אֱלֹקִי בְּהַעֲלֵם וְכו' כַּנ"ל, וְלָזֶה צָרִיכִים צַעֲקָה כִּדִּי לְהוֹלִידָם; וְאַחֲרֵכֶךְ כְּשֶׁנּוֹלְדִים הַמַּחִין, עֲדִין יֵשׁ בָּהֶם פְּנִימִי וּמִקִּיף, וְלָזֶה צָרִיכִין לְקַדֵּשׁ שְׁבַעַת הַנִּירוֹת, כִּדִּי לְהַכְּנִים הַמִּקִּיפִין וְהַשֶּׁפַע אֱלֹקִי לְפָנִים וְלַעֲשׂוֹת מִהַמִּקִּיף פְּנִימִי. עַיִן שָׁם הֵיטֵב וְתָבִין.

וְזֶהוּ שְׁפִירָשׁ הַפְּסוּק "נַחֲמוּ נַחֲמוּ", הֵינּוּ: לְזִכּוֹת לְהַשְׁגַּת הַמִּקִּיפִין, הֵינּוּ הַשְּׁגַת הַדַּעַת, שֶׁזֶהוּ עֶקֶר הַנְּחֻמָּה כַּנ"ל,

זֶה זֹכִין עַל־יָדַי שְׁנֵי בְּחִינֹת הַנ"ל, שֶׁהֵם צְעָקָה, שְׁעַל־יָדַי־זֶה מוֹלִידִין הַמְּקִיפִין, וְקֹדֶשֶׁת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת, שְׁעַל־יָדַי־זֶה מְכַנִּיסִים הַמְּקִיפִין לְפָנִים כַּנ"ל. וְזֶהוּ: יֹאמֶר אֱלֹקֵיכֶם. יֹאמֶר – הִינוּ בְּחִינַת אֲמִירָה בַּחֲשָׁאֵי, שְׁזֵהוּ בְּחִינַת שְׁמֹן שֶׁהוּא בַּחֲשָׁאֵי, כְּמוֹ שְׁכַת־וֹב בַּזֶּהָר (שְׁמִינֵי ל"ט): 'יִין לְאַרְמָא קָלָא, וְשְׁמֹן בַּחֲשָׁאֵי'; וְשְׁמֹן הוּא בְּחִינַת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת, שְׁהִיוּ מִשְׁמֹן. אֱלֹקֵיכֶם – זֶה בְּחִינַת: 'אֱלֹקִים לְאַרְמָא קָלָא', בְּחִינַת הַצְעָקָה הַנ"ל, שְׁעַל־יָדַי שְׁנֵי בְּחִינֹת אֵלֹו זֹכִין לְהַשְׁגַּת הַמְּקִיפִין, שֶׁהוּא הַשְׁגַּת הַדַּעַת הַקְּדוּשָׁה, שְׁזֵהוּ עֵקֶר הַנְּחֻמָּה, בְּחִינַת 'נְחָמוּ נְחָמוּ', הִינוּ מְקִיף וּמְקִיף לְמְקִיף כַּנ"ל.

סדר קצור לְקוּטֵי מוֹתֵרִין הַיּוֹמִי:

י וְזֶה טַעַם רַק שֶׁל הַחֲלִיצָה שְׁנֹאֵמֶר: 'וַיִּרְקָה בְּפָנָיו' (דְּבָרִים כ"ה ט) וּבְזֶה הָרַק הוּא נְכָלָם וְעֵקֶר הַבוּשָׁה הִיא בְּפָנִים. וְזֶה עַל שְׁלֹא רָצָה לְיַבְמָה לְהַמְשִׁיךְ נְשִׁמַת אָחִיו הַמַּת בְּעוֹלָם שְׂיוֹכַל לְתַקֵּן עוֹד אֹור הַפָּנִים. כִּי זֶהוּ הַפָּגַם שֶׁל הַמַּת בְּלֹא בְּנִים רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, שְׁלֹא הַנִּיחַ בְּרָכָה אַחֲרָיו שְׂיַמְשִׁיכוּ שְׁכָל הַפָּנִים בְּעוֹלָם עַל־יָדַי מִעֲשִׂיהֶם הַטּוֹבִים:

יֵא הַפּוֹגַם בְּכָבוֹד הַצַּדִּיק הָאֱמִיתִי עַל־יָדַי־זֶה נִסְגָּר אֹור הַשְּׁכָל וְהַדַּעַת הַנ"ל וְאִינוּ יָכוֹל לְחַדֵּשׁ וּלְהַשְׁיֵג בַּתּוֹרָה. גַּם חָשׁוּב כְּמַת: יב עַל־יָדַי שֶׁהָאָדָם הוּא עָנּוּ שְׁפַל וְסַבְלָן וְלֹא יַחֲרָה אַפּוֹ עַל בְּזִיווֹנוֹ עַל־יָדַי־זֶה מְקַדֵּשׁ הַחֻטָּים בְּשִׁלְמוֹת. וְעַל־יָדַי שֶׁהוּא נְאֻמָּן רוּחַ מְכַסֶּה דָּבָר (מְשָׁלֵי י"א יג) שְׁכַּשְׁמַגְלִין לוֹ סוֹד הוּא נִזְהָר לְשַׁמְרוֹ לְבָלֵי לְגִלוֹתוֹ לְאַחַר עַל־יָדַי־זֶה מְקַדֵּשׁ הָאֲזָנִים וְעַל־יָדַי כָּל זֶה מְמַשְׁיֵךְ שְׁפַע הַדַּעַת הַנְּזָכָר לְמַעֲלָה:

יג כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה וְאִין מִבִּין בָּהּ שׁוֹם חֲדוּשׁ זֶה מְחַמַּת שְׁנַת־עֲלָמִין הַמַּחִין בְּבְחִינַת עֲבוֹר בְּחִינַת יַעֲקֹב, בְּבְחִינַת: "בְּבִטָּן

חילוקי דעות בין רבנים גדולים - חוק נתן ולא יעבור

חילוקי דעות בין רבנים גדולים - חוק נתן ולא יעבור

חילוקי דעות בין רבנים גדולים - חוק נתן ולא יעבור

עקב את אחיו" (הושע י"ב ד). ואז צריך לעקב בבחינת היולדת הצועקת שבעים קלין להוציא הילד ואז יפה צעקה לאדם בין בתפלה בין בתורה. והשבעים קלין הם בבחינת שבעה קולות שאמר דוד על המים שכל אחד כלול מעשר. ואז הוא כאלו השכינה צועקת ואז מולידין המחין. וזה בבחינת הקול מעורר הפונה הינו המחין. וזה בבחינת: "הקל קול יעקב" (בראשית כ"ז כב), שפשח הוא בבחינת יעקב צריך לו הקלין כדי להוציא המחין מתעלומתן בבחינת לדה בבחינת גלוי:

יד ומי שתורתו בלי הבנה בה שום חדוש, אין לדרש אותה כמו שהיא לרבים אף על פי שהקדוש ברוך הוא מתענג בה. כי תורתו בבחינת יעקב בבחינת עבור כנ"ל היא בבחינת "יעקב בחר לו יה" (תהלים קל"ה ד), כשהוא בבחינת יעקב בלא מחין זאת הלמוד בחר לו הקדוש ברוך הוא. אבל ישראל לסגלתו. ישראל אותיות לי ראש. הינו התגלות המחין המשכת אור הפנים הנ"ל בתוך הפנימי כנ"ל לסגלתו זאת התורה ידרש אותה לעם סגלה:

טו השם יתברך לקח אותנו לעם קדוש גוי מקרב גוי (דברים ד' לד) שקטרג מידת הדין הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה בשעת קריעת ים סוף (שמות רבה פרשה כ"א). נמצא שזה הדבר כמו סגלה שעושין לרפואה שהיא למעלה מהטבע למעלה משכל האנושי. וזה בבחינת מקיפין הנ"ל שאין אנו מבינים השכל הזה שהדבר הזה מסגל לרפואה. ומי שזוכה למקיפים אלו להולידם ולהכניסם בפנים נמצא שמבין את הסגלה בודאי הישר מחיב שיגלה ויכניס זאת ההבנה של הסגלה לעם סגלה ולהיטיב מטובו לאחרים. וכל אחד לפי בבחינתו יש לו פנימי ומקיף ומה שחננו השם יתברך שיכניס המקיף לפנים ולהבין ולהדש איזה דבר

יִיטִיב מִטּוֹבוֹ לְאַחֲרִים:

טו כל הצרות והיסורים והגלות וכל החסרונות שיש לאדם הן בפרנסה או בנים או בריאות הגוף וכיוצא בזה הכל הוא רק לפי ערך חסרון הדעת. וכשנשלם הדעת אזי נשלם כל החסרונות, בבחינת 'אם דעת קניית מה חסרת ואם דעת חסרת מה קניית' (גדרים מ"א). ואף שיש חסרים לגמרי מהדעת ויש להם כל טוב באמת כל מה שיש להם אינו כלום. וכן להפך השלם בדעת שיש לו חסרון באמת החסרון אינו כלום כי עקר החסרון והשלמות תלוי בדעת:

סדר חיי מוהר"ן הי"ד:

קיד (יא) ויהי היום בשנת תק"ס ראה רבנו זכרוננו לברכה במקום שראה והשיג במקום שהשיג שהוא צריך לקבץ דירתו בקהלת זלטיפליע. ובאותו השנה בסופו בראש חודש אלול עשה נשואין לבתו אדיל הנ"ל, והחתנה היתה בחמלניק, והיה שם על החתנה עם כל בני ביתו כנהוג. ועל החתנה היתה אמו הצדקת מרת פיגא זכרונה לברכה. וראתה בעת החפה את הבעל-שם טוב זכרוננו לברכה, כי היא היתה צדקת בעלת רוח-הקדש, וכל הצדיקים היו מחזיקים אותה לבעלת רוח-הקדש ולבעלת השגה גדולה, ובפרט אחיה הצדיקים המפרסמים הינו הרב הקדוש מסדלקיב והרב הקדוש מורנו רבי ברוך זכרוננו לברכה כלם החזיקו אותה באחת מן הנביאות. ואז באותה העת תכף אחר החתנה הנ"ל נשתדף רבנו זכרוננו לברכה עם בתו מרת מרים זכרונה לברכה, עם הרב החסיד המפרסם מורנו ליבוש זכרוננו לברכה אב-בית-דין דקהלת-קדש וואלטישיסק.

ובחזירתו מהחתנה הנ"ל עם כל בני ביתו הלך ונסע עמהם תכף

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח"מ אומר מוהר"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" וזו היתה תשובתו לרבנו יהודה פרידמאן זצ"ל. וזו היתה תשובתו לרבנו יהודה פרידמאן זצ"ל.

לְזֵלֵאֲטִיפְאֵלִיעַ, וְנִכְנַם לְהַעִיר בְּלִי שׁוּם יְדִיעָה מֵאַנְשֵׁי הַקְּהָלָה, כִּי לֹא שָׁאֵל אֶת פִּיהֶם מִקֶּדֶם כָּלֵל, רַק שָׁכַר לֹו דִּירָה שָׁם וְקָבַע דִּירָתוֹ שָׁם פְּתֹאֹם. אֲבָל אֶף-עַל-פִּי-כֵן קָבְלוּ אוֹתוֹ אַנְשֵׁי הַקְּהָלָה בְּכָבוֹד גָּדוֹל.

וּבְרֵאשֵׁי הַשָּׁנָה נִתְקַבְּצוּ שָׁם אֲצִלוֹ אַנְשֵׁי רַבִּים בְּעֶרְךָ מֵאֵה אַנְשֵׁי וַיִּזְתֵּר, וְהוּא זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, לֹא הִכִּין בְּשִׁבְלָם כָּלֵל כִּי הָיָה בְּעֶצְמוֹ כְּאוֹרַח שָׁם כִּי נִכְנַם שָׁם סָמוּךְ לְרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה מְאֹד. וְקָבְלוּ אַנְשֵׁי הַקְּהָלָה אֶת כָּל הָאוֹרְחִים אֲצִלָּם בְּכָבוֹד גָּדוֹל וְהִפְצִירוּ לְרַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שֵׁיכְנָם לְבֵית-הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל דְּשָׁם עִם כָּל אַנְשֵׁי לְהִתְפַּלֵּל כִּי הוּא מְקוֹם רַחֵב וְטוֹב לְפָנָיו לְהִתְפַּלֵּל שָׁם עִם כָּל אַנְשֵׁי, וְהִתְפַּלֵּל שָׁם עִמָּהֶם בְּרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה וַיִּזְכְּרוּ וַיִּמְסְרוּ לֹו שֶׁהוּא יִצְוֶה הַכֹּל שִׁיתְנַהֵג כְּרִצּוֹנוֹ הֵן בְּעֵינָיו בְּעֵלֵי תְּפִלוֹת וְתוֹקְעִים וְכִיּוֹצֵא וַיֵּשֶׁב שָׁם בְּשִׁלּוֹה בַּיָּמִים הַנּוֹרְאִים.

וַיְהִי הַיּוֹם, הִתְפַּלֵּל אֶחָד נְעִילָה לְפָנָיו הָעֲמוּד בַּיּוֹם-כְּפוּר שֶׁלֹּא בְּרִצּוֹן רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְנִשְׁתַּקַּל מְלוּלוֹ בְּאַמְצַע הַתְּפִלָּה וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְפָתַח פִּיו בְּשׁוּם אֶפֶן, עַד שֶׁהִכְרַח לְהִסְתַּלֵּק בְּחֶרֶף גָּדוֹלָה וְעָמַד אַחַר תַּחֲתָיו. וְאַחֲרֵיכֵן בְּמוֹצָאֵי יוֹם-הַכְּפוּרִים אָמַר רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה דְּבָרֵי צְחוֹת נָאֵה כְּדַרְכּוֹ עַל עֵינָיו הַבְּעֵלֵי תְּפִלָּה שֶׁל אוֹתוֹ יוֹם-כְּפוּר, וְאָמַר שֶׁהוּא מְטַבֵּעַ שֶׁל אֲבָרְהָם אָבִינוּ זְקֵן וְזִקְנָה מְצַד אֶחָד, בְּחֹזֵר וּבְתוֹלָה מְצַד אֶחָד. כִּי בְּתַחֲלָה הִתְפַּלֵּל חוֹתָנוּ שֶׁל הַבְּעֵל נְעִילָה הַנִּ"ל, וְאַחֲרֵיכֵן חֲתָנוּ הַנִּ"ל, וְשִׁנִּיהֶם הִתְפַּלְלוּ בְּשִׁבְלֵי נְשׁוֹתֵיהֶם כְּדִי לְהִתְכַּבֵּד בְּעֵינֵיהֶם וְכוּ'. וְאָמַר אֲזַי שֶׁהוּא הָיָה רוֹצֵה לְעַסֵּק אֲזַי בְּתַפְלָתוֹ אוֹדוֹת הַפְּרִיפִּינְאֵצִיעַ (הֵינּוּ מֵהַ שְׁחָאֲדוּנִים לְקַחוּ הַמְּזִיגָה מִיַּד הַמּוֹכְסִינִים) וְאִם אַתֶּם יוֹדְעִים אֵיךְ הַסְּמִךְ-מֵם עוֹמֵד כְּנֶגֶד דְּבָר שֶׁבְּקֹדֶשׁ וְאֵיךְ הוּא מְתַגַּבֵּר לְמִנְעַ וּלְבִלְבֵּל וּבֵא

זֶה וְעָמַד לְהַתְפַּלֵּל וְדַחֲתִי אֹתוֹ.

וּמַחֲמַת זֶה הַתְרַעַם עַל רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה הָאִישׁ הַזֶּה הַנִּ"ל,
וְהַלֵּךְ וְנָסַע לְקַהֲלַת קֹדֶשׁ שְׁפִלִיעַ וְהַלְשִׁין עַל רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה
בְּפָנֵי הַזֶּקֶן הַיְדוּעַ דְשָׁם, עַד שֶׁעָשָׂה מַחֲלָקַת גָּדוֹל עַל רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ
לְבָרְכָה. וּמֵאִזּוֹ וְהִלָּאָה נִתְעוֹרַר הַמַּחֲלָקַת הַגָּדוֹל מְאֹד עַד שֶׁכִּמְעַט
כָּל הָעִיר כָּלָה חָלְקוֹ עַל רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה. וְגִדְל עֵצִים הַמַּחֲלָקַת
שֶׁהָיָה עָלָיו שָׁם, וְגִדְל הַיִּסּוּרִין שֶׁהָיוּ לוֹ שָׁם, אִי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר וּלְסַפֵּר
כִּי יָשָׁב שָׁם כְּמוֹ עַל קוֹצִים מִמָּשׁ. וְאַחַר סְכוּת נָסַע לְשָׁם הַזֶּקֶן הַנִּ"ל
וּפָעַר פִּיו לְבָלִי חֶק עַד שֶׁעָשָׂה שָׁם מַחֲלָקַת גָּדוֹל עָלָיו.

וּבַתְחִלָּה הָיָה לוֹ אֲהָבָה עִם רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, וְהָיָה הַזֶּקֶן כְּפוּף
וְנִכְנַע מְאֹד לְפָנָיו, אֲךָ מֵעַת הַנִּ"ל שֶׁנִּכְנַס רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה
לְזֵלַאֲטִיפְאֵלִיעַ סָמוּךְ לְגִבּוֹלוֹ שְׁתֵּי פִרְסָאוֹת, וְגַם עַל־יְדֵי רַבּוֹי
הַמִּלְשִׁינּוֹת כַּנִּ"ל, עַל־יְדֵי־זֶה נִתְעוֹרַר הַמַּחֲלָקַת הַגָּדוֹלָה, עַד שֶׁכָּדוּ
עָלָיו כְּזָבִים אֲשֶׁר לֹא עָלְתָה עַל דַּעְתּוֹ. וְרַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה אָמַר
שֶׁהוּא מְכַרָּח לִישָׁב שָׁם מִן הַשָּׁמַיִם כִּי הוּא מִתְקַן שָׁם חֲטָא שֶׁל
יִרְבְּעַם בֶּן נֶבֶט.

וְהָרַב הַחֲסִיד הַמְּפָרָס מִגִּיד־מִיִּשְׂרָאֵל מְטִירָאוּיָצַע שֶׁהָיָה מֵאַנְשֵׁי
רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, שָׂאֵל אֶת פִּיו הַקְּדוֹשׁ מְדוּעַ לֹא שָׁלַחְתֶּם אֹתִי
מִקָּדֶם לְתוֹךְ הָעִיר זֵלַאֲטִיפְאֵלִיעַ, וְהָיִיתִי מְדַבֵּר עִם הַנְּגִידִים דְשָׁם
וְהָיוּ מְקַבְּלִים אֶתְכֶם לְתוֹךְ הָעִיר בְּכָבוֹד גָּדוֹל כְּרָאוּי. הַשֵּׁיב לוֹ רַבֵּנוּ
זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה אִם הָיִיתִי רוֹצֵה לְהַמְתִּין, הָיִיתִי נִכְנָס לְתוֹךְ הָעִיר
זֵלַאֲטִיפְאֵלִיעַ עִם עֲגָלַת צָב בְּכָבוֹד גָּדוֹל מְאֹד, אֲךָ אֵינִי יָכוֹל
לְהַמְתִּין כִּי אֲנִי מְכַרָּח מִן הַשָּׁמַיִם לְכַנֵּס לְשָׁם.

וּבְכָל הָעֲנִינִים הָאֵלּוּ יֵשׁ הַרְבֵּה לְסַפֵּר, יִקְצְרוּ הַמוֹן יְרִיעוֹת. גַּם
אָמַר אֲזִי כְשֶׁם שֵׁשׁ עָרִים לְמַטָּה כֶּךָ יֵשׁ עָרִים לְמַעְלָה, וְאָמַר אֲזִי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אָמַר מְנוּחָה רַבִּי לְ"צַדִּיק לֹא יִצְטָר מִקֹּדֶשׁ שֶׁיִּשְׁרֵף מִסִּפְרֵי רַבּוֹ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל"ו

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוּר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

הַתּוֹרָה שֶׁל אֱלֹהִים מִסְעֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַמּוֹבָא בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן
 ס"ב שְׁמֵדְבַר שָׁם מִתְקוּן חֲטָא עֲבוּדָה זָרָה לְכַפֵּר עַל אֱלֹהִים אֱלֹקֵיךָ
 יִשְׂרָאֵל, עַל-יַדֵּי מִסְעֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. וְשָׁם הוּא רַק רְמֵז בְּעֵלְמָא מֵעַנְיָן
 זֶה שֶׁל יִרְבְּעָם בֶּן נֶבֶט הַנַּ"ל.

וַיָּשָׁב שָׁם שְׁתֵּי שָׁנִים רְצוּפִים וְקָרַב שָׁם הַרְבֵּה אֲנָשִׁים לְהַשְׁמֵם
 יִתְבָּרַךְ. וְגַם הַצַּדִּיק מוֹרְנוּ הָרַב יִצְחָק אֵיִיזִיק זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה נִתְקָרַב
 שָׁם. וְאָמַר שָׁם תּוֹרוֹת הַרְבֵּה גְבוּהוֹת וְנוֹרָאוֹת מְאֹד:

(אָמַר הַמַּעֲתִיק יִפְכַּר פִּי הוֹבְרֵי שְׁקָר הָאוֹמְרִים שֶׁתִּכְפֹּף אַחֲרַי שְׂפָא רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה
 מֵאַרְצֵי-יִשְׂרָאֵל הַתְּחִיל הַזִּקְן הַנַּ"ל לְחַלֵּק עָלָיו וְאָמַר מַה שְׂאָמַר וְכוּ', תֵּאֱלַמְנָה שְׁפָתַי שְׁקָר
 הַרוֹצִים לְהַכְחִישׁ אֶת הַיְדוּעַ. כִּי אֲדַרְבָּה כְּשֶׁחֲזַר רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מֵאַרְצֵי-יִשְׂרָאֵל הִיָּה
 בְּבֵית הַזִּקְן הַנַּ"ל, וְקָבְלוּ בְּכָבוֹד גָּדוֹל וְכִמְבֹאֵר לְקַמֵּן בְּעַנְיָן נְסִיעָתוֹ לְאַרְצֵי-יִשְׂרָאֵל. וְכִידוּעַ
 שְׁגָם אַחֲרֵיכֶם הִיָּתָה אֶתְּחָה גְדוּלָה בִּינֵיהֶם כְּמִקְדָּם, וְנִתְּחַג הַזִּקְן בּוֹ כְּבוֹד גָּדוֹל בְּיֹתֵר עַד
 שְׁנַיִם רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה לְזֵלַאטִיפְאֵלִיעַ וְכִמְבֹאֵר כָּאֵן. וְזֶה הִיָּה כְּמוֹ שְׁנָה וּמְחַצָּה אַחֲרַי
 שְׁחֲזַר רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מֵאַרְצֵי-יִשְׂרָאֵל לְבֵיתוֹ):

סֵדֶר הַשְּׂאֵלָה-בֵּית הַיּוֹמִי:

קא. נְשִׁירָה קְשָׁה לְעַנְיֹתָא. קב. עֲשִׂיר הוּא בְּחִינַת זְכוּר, וְעַנְי הוּא
 בְּחִינַת נוֹקְבָא. קג. כָּאֵב עֵינַיִם סִימָן לְהַזִּיק. קד. לְכֹל הַדְּבָרִים הֵן
 חֲכָמָה אוֹ עֲשָׂר אוֹ בָּנִים, צָרִיד עֶסֶק בְּדַרְדָּר הַטַּבֵּעַ, וַיִּבְקֹשׁ רַחֲמִים,
 שִׁיִּצְלִיחַ בְּדַבַּר הָעֶסֶק.

חֶלֶק שְׁנֵי א. שְׁנָה שְׁהִיא שְׁנַת מִשְׁאֵל-וּמְתָן הוּא סִימָן טוֹב
 לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף. ב. מִי שֶׁלְהוֹט אַחֲרַי עֲבוּדָת אֲדָמָה, בָּא לְיַדֵּי אֶחָד
 מִשְׁלָשָׁה; אוֹ לְיַדֵּי שְׁפִיכוֹת-דָּמִים אוֹ לְיַדֵּי צָרְעַת אוֹ לְיַדֵּי שְׁכָרוֹת.
 ג. עַל-יַדֵּי הַיְרָאָה וְהַחֶסֶד נִצּוֹל מֵאֵשׁ וְזוֹכָה לְפִרְנָסָה. ד. עַל-יַדֵּי
 שְׁהִיָּין-תּוֹרָה הוֹלֵךְ וְנִתְמַעֵט, עַל-יַדֵּי זֶה הַפִּרְנָסָה מִתְמַעֵטת וְכֵן

לְהַפְדֵּי. ה. עַל־יְדֵי אֲסֻמְכָתוֹת נִשְׁפָּע פְּרָנְסָה גְדוֹלָה לְעוֹלָם. וְזֶה כִּי
 יֵשׁ כַּמָּה דְבָרִים, שְׁלֹא מְצִינוּ לָהֶם מִקְרָא מִן הַתּוֹרָה, וְטָרְחוּ
 חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָהּ, לְמַצָּא לָהֶם אֲסֻמְכָתָא בְּעֵלְמָא. ו.
 לְפַעְמִים הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא מִתְפָּאֵר בְּכַשְׂרִים שְׂבָאָמוֹת כְּנֶגֶד
 הַשָּׁטָן, כְּדֵי שְׂיֻכַּל לְהֵן פְּרָנְסָה לְיִשְׂרָאֵל בְּלִי קְטָרוּג. ז. עַל־יְדֵי
 הַשְׁתַּוְקוּת שְׂאָדָם מִשְׁתַּוְקָה לְקַבּוּרַת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, עַל־יְדֵי זֶה
 נִשְׁפָּע פְּרָנְסָה גְדוֹלָה. ח. לְסַעֲדַת מְצוּהַ יִטְרִיחַ אָדָם אֶת עַצְמוֹ
 אֲפִלוּ בְּבִקִיעַת עֵצִים, וַיְכּוֹן בְּבִקִיעַת עֵצִים שֶׁהוּא בּוֹקֵעַ וּמְפָרִיד
 הָרַע מֵהַטוֹב שְׂבַעֲעֵץ־הַדַּעַת, וְעַל־יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְפְרָנְסָה. ט. עַל־יְדֵי
 תְּשׁוּבָה הַפְּרָנְסָה בְּנִקְל. י. מִי שְׂמֻקִּים – "יְהִי מָמוֹן חֶבְרֵךְ חֶבִיב
 עֲלֶיךָ כְּשֶׁלֶךְ" – עַל־יְדֵי זֶה זֹכֶה לְהַתְּפִיל בְּכּוֹנֵת הַלֵּב. יא. גְדוֹל
 הַנְּהִנָּה מִיִּגִיעַ כִּפּוֹ, שֶׁהוּא מְכִיר בְּכְבוֹדוֹ שֶׁל מָקוֹם מַה שְׂאִין
 הַמְּלָאכִים יוֹדְעִים. יב. לְפִי הַשְּׁנוּיִים שְׂנַעְשׂוּ בַּמְּלָאכִים, הֵינּוּ
 לְפַעְמִים יוֹשְׁבִים, לְפַעְמִים עוֹמְדִים, לְפַעְמִים נָשִׁים, לְפַעְמִים
 אֲנָשִׁים וְכֵן שְׂאָר הַשְּׁנוּיִים, כֵּן הַשְּׁפַע הֵבֵא מִן הַשָּׁמַיִם נְשִׁתְנָה,
 לְפַעְמִים אֵשׁ, לְפַעְמִים מַיִם, לְפַעְמִים אֲבָנִים וְכֵן שְׂאָר הַשְּׁפַעוֹת,
 וְכָל אֵלוֹ הַשְּׁנוּיִים נַעֲשִׂים בְּעוֹלָם וּבְאָדָם. גַּם נְשִׁתְנָה רְצוֹנוֹ לְפִי
 הַשְּׁנוּיִים, לְפַעְמִים רוֹצֶה כֶּךָ וּלְפַעְמִים רוֹצֶה רְצוֹן אַחֵר. יג.
 הַפְּרָנְסָה לְפִי הַזּוּג. יד. לְפִי הַזְּקָנִים שְׂבִדוֹר כֵּן הַפְּרָנְסָה. טו.
 הַרְבִּית מִפְּסִיד הַיְרָאָה. טז. הַמְּלִוָה בְּרַבִּית, אֵינּוּ מוֹצֵא מִי שְׂיִלְמַד
 עָלָיו זְכוּת.

סדר שיחות הר"ן הי"ג:

מא לֵב נִשְׁבָּר וְעֵצְבוֹת אֵינּוּ עֲנִין אֶחָד כָּלֵל כִּי לֵב נִשְׁבָּר הוּא בַּלֵּב,
 אֲבָל עֵצְבוֹת הוּא בָּא מִן הַטְּחוּל וְעֵצְבוֹת שֶׁהוּא מֵהַטְּחוּל הִיא
 סְטָרָא אַחֲרָא וְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא שׁוֹנֵא אוֹתָהּ אֲבָל לֵב נִשְׁבָּר הִיא

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'מד ❦ צֶמַח מְנוּחָה רַחֲמֵי יְיָ לְ עַמּוֹתָא דְיִשְׂרָאֵל מִקּוּדָה שְׂדֵיךְ צֶמַח מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַ"ל ❦
❦ זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

חָבִיב לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי לֵב נִשְׁבָּר יִקָּר מְאֹד מְאֹד בְּעֵינָיו
יִתְבָּרֵךְ וְהָיָה טוֹב שְׂיִהְיֶה לוֹ לֵב נִשְׁבָּר כָּל הַיּוֹם, אֲךָ אֲנָשִׁים
בְּעֶרְכְּכֶם יְכוּלִין לְבֹא מֵלֵב נִשְׁבָּר לְעֲצָבוֹת עַל־כֵּן צָרִיכִין לִיְחַד
אִיזָה שָׁעָה בַּיּוֹם שְׂיִהְיֶה לוֹ לֵב נִשְׁבָּר דְּהֵינּוּ לְהִתְבּוֹדֵד וּלְשַׁבֵּר לְבוֹ
לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר, אֲבָל שָׂאָר כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ יִהְיֶה
רַק בְּשִׂמְחָה וְעַל זֶה הִזְהִיר אוֹתָנוּ כַּמָּה פְּעָמִים לְהִתְאַמֵּץ
וּלְהִתְגַּבֵּר שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ לֵב נִשְׁבָּר רַק אִיזָה שָׁעָה בַּיּוֹם, וְעֲצָבוֹת
כָּלֵל לֹא וּשְׂאָר כָּל הַיּוֹם יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה:

מִבַּ עֲצָבוֹת הוּא כְּמוֹ מִי שֶׁהוּא בְּכַעַס וּבְרָגִז כְּמוֹ שֶׁמִּתְרַעַם
וּמִתְלוֹזֵן עָלָיו יִתְבָּרֵךְ חֵם וְשָׁלוֹם, עַל שְׂאִינּוּ עוֹשֶׂה לוֹ רְצוֹנוֹ אֲבָל
לֵב נִשְׁבָּר הוּא כְּבִין הַמִּתְחַטֵּא לְפָנֵי אָבִיו כְּתִינּוֹק שֶׁקוֹבֵל וּבּוֹכָה
לְפָנֵי אָבִיו עַל שֶׁנִּתְרַחַק מִמֶּנּוּ וְכוּ' וְעֵינַי בְּמָקוֹם אַחֵר מִזֶּה:

מִגַּ עַל־יְדֵי מָרָה שְׁחֹרָה וְעֲצָבוֹת אֵינָם יוֹדְעִים מִשְׁמוֹ וְאָמַר בְּדָרְךָ
צַחוֹת שְׂהֵמַת כְּשֶׁשׂוֹאֵלִין אוֹתוֹ שְׂיֵאמַר שְׁמוֹ הוּא שׂוֹכַח אֶת שְׁמוֹ
כְּמוֹבָא וְזֶה מִחֲמַת שְׂהֵמַת הוּא בְּעֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחֹרָה מְאֹד
עַל־כֵּן אֵינּוּ יוֹדְעֵי מִשְׁמוֹ וְהַכָּלֵל שְׂצָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד לְהִיזוֹת
בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וְאַפְלוּ אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, דְּהֵינּוּ שֶׁהוּא, חֵם
וְשָׁלוֹם, רְחוֹק מְאֹד מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֲפִי־עַל־פִּי־כֵן יֵשׁ לוֹ לְשִׂמְחָה מְאֹד
שְׁלֹא עֲשָׂהוּ גּוֹי וּכְבָר מְבֹאָר שֶׁעַל עֵינָיו מִעֲשָׂיו אֲשֶׁר אֵינָם כָּרְאוּ
נִגְדוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל זֶה צָרִיכִין לִיְחַד שָׁעָה בַּיּוֹם לְהִתְבּוֹדֵד וּלְשַׁבֵּר לְבוֹ
לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר וְגַם אוֹתָהּ הַשָּׁעָה אָסוּר שְׂיִהְיֶה
לוֹ עֲצָבוֹת רַק לֵב נִשְׁבָּר, אֲבָל שָׂאָר כָּל הַיּוֹם יִהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה גַם
עַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה יְכוּלִין לְהַחֲיֹת אָדָם אַחֵר כִּי יֵשׁ בְּנֵי־אָדָם שֵׁישׁ
לָהֶם יִסּוּרִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים רַחֲמָנָא לְצַלָּן וְאִי אֶפְשָׁר לָהֶם לְסַפֵּר
מֵה שֶׁבְּלָבָם וְהֵם הָיוּ רוֹצִים לְסַפֵּר אֲךָ אֵינן לָהֶם בְּפָנֵי מִי לְסַפֵּר

וְלֹהֲשִׁיחַ עֲמוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבָם וְהֵם הוֹלְכִים מְלֵאִים יְסוּרִים וְדֹאגוֹת, וְכִשְׁפָּא אָדָם עִם פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת יְכוּל לְהַחֲיֹת אוֹתָם מִמָּוֶשׁ, וְלֹהֲחִיּוֹת אָדָם אֵינּוּ דְבָר יֶרֶק כִּי הוּא דְבָר גָּדוֹל מְאֹד וְכִמוֹ שְׁמוּבָא בְּגִמְרָא (תַּעֲנִית כב): מִהֲנִי תִירִי בְּדַחֵי שְׁזָכּוּ לְמָה שְׁזָכּוּ עַל־יַדֵּי זֶה שְׁהִיוּ מְשֻׁמְחִים בְּנֵי אָדָם:

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹפְנִי:

(י) ברכה אחרונה אשר נתן לנו תורת אמת זו תורה שבכתב וחיי העולם נטע בתוכנו הוא תורה שבע"פ: (יא) הקורא בתורה צריך לאחוז בספר תורה בשעת ברכה: הגה וסמכו מנהג זה על מה שנאמר ביהושע לא ימוש ספר התורה הזה מפיד חזק ואמיץ ומזה נהגו לומר למסיים לקרות בתורה בכל פעם חזק (כ"י בשם אורחות חיים):

סימן קמ (א) הקורא בתורה ונשתתק העומד יתחיל ממקום שהתחיל הראשון ויברך בתחלה ובסוף ולהרמב"ם לא יברך בתחלה: הגה ואפילו בזמן הזה שש"ץ קורא דינא הכי (הר"י פרק אין עומדין): (ב) העומד לקרות בתורה וברך ברכה שלפניה וקרא מקצת פסוקים ופסק ודבר דברי תורה או דברי חול לא הוי הפסק ואינו צריך לחזור ולברך: (ג) והעולה לקרות בתורה והראו לו מקום שצריך לקרות וברך על התורה והתחיל לקרות או לא התחיל והזכירוהו שפרשה אחרת צריך לקרות וגלל הספר תורה למקום שצריך לקרות בו י"א שאינו צריך לחזור ולברך ויש אומרים שצריך:

סימן קמא (א) צריך לקרות מעומד ואפילו לסמוך עצמו לכותל או לעמוד אסור אלא אם כן הוא בעל בשר: הגה וכן החזן הקורא צריך לעמוד עם הקורא (מרדכי הלכות קטנות): (ב) לא יקראו שנים אלא העולה קורא וש"צ שותק או ש"צ קורא והעולה לא

יקרא בקול רם ומכל מקום צריך הוא לקרות עם הש"צ כדי שלא תהא ברכתו לבטלה אלא שצריך לקרות בנחת שלא ישמיע לאזניו: (ואפילו משמיע לאזניו ליכא למיחש דלא עדיף מתפלה כדלעיל סימן ק"א) (דעת עצמו): (ג) ויש נוהגים להעמיד מי שמקרא לעולה מלה במלה ואחר שגומר המקרא המלה אומרה העולה: (ד) אם ש"צ רוצה לברך לעצמו ולקרות צריך שיעמוד אחר אצלו שכשם שנתנה תורה על ידי סרסור כך אנו צריכים לנהוג בה על ידי סרסור: (ה) אין הצבור רשאים לענות אמן עד שתכלה ברכה מפי הקורא ואין הקורא רשאי לקרות בתורה עד שיכלה אמן מפי הצבור: (ו) יכולים לקרות ב' אחים זה אחר זה והבן אחר האב ואין מניחים אלא בשביל עין הרע ואפילו אם א' הוא השביעי וא' הוא המפטיר לא יקראו השני בשמו משום עין הרע (מהרי"ל): (ז) העולה למגדל עולה בפתח שהוא לו בדרך קצרה ממקומו וירד מהמגדל בדרך אחר שהוא לו בדרך ארוכה עד מקומו ואם ב' הדרכים שוים עולה בפתח שהוא לו בדרך ימין ויורד בפתח שכנגדו. (ולא ירד עד שעלה כבר הראוי לקרות אחריו) (מרדכי הגדול): (ח) כל תיבה שהיא קרי וכתוב הלכה למשה מסיני שתהא נכתבה כמו שהיא בתורה ונקרית בענין אחר ומעשה באחד שקרא כמו שהיא כתובה בפני גדולי הדור הרבנין ה"ר יצחק אבוהב והר"ר אברהם ואלאנסי והר"ר שמואל ואלאנסי בנו ז"ל והתרו בו שיקרא כפי המסורה ולא רצה ונדוהו והורידוהו מהתיבה:

סימן קמב (א) קרא וטעה אפילו בדקדוק אות אחת מחזירין אותן: הגה וכן דין החזן הקורא ודוקא בשינוי שמשנתנה ע"י זה הענין אבל אם טעה בנגינת הטעם או בניקוד אין מחזירין אותו אבל גוערין בו (ב"י ופסקי מהרא"י סימן קפ"א): (ב) וישוב שיש שם מנין ואין מי

שיודע לקרות בתורה כהלכתה בדקדוק ובטעמים אפ"ה יקראו בתורה בברכה כהלכתה. (ומפטירין בנביא ועיין בסמוך ריש סימן קמ"ג):

סימן קמג (א) אין קורין בתורה בפחות מעשרה גדולים בני חורין ואם התחילו בעשרה ויצאו מקצתן גומרים:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תג: וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לִתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעֲנִיִּים מְהֵרָה וְתַחֲמַל עָלַי בְּחַמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה וְתִזְמִין לִי תָמִיד עֲנִיִּים מְהֵרָה צְדִיקִים וְכֹשְׁרִים בְּאַמֶּת לְזָכוֹת בָּהֶם וְתִשְׁפִּיעַ לִי שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְתַעֲזֹר לִי וְתִזְמִין לִי מָמוֹן הַרְבֵּה לְצְדָקָה, וְאַזְכָּה לְעֹזֵר וּלְהוֹשִׁיעַ וּלְהַחֲזִיק יְדֵי לֹמְדֵי תוֹרָה וְעוֹבְדֵי ה' בְּאַמֶּת וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֹא אֶכְשַׁל לְעוֹלָם בְּעֲנִיִּים שְׂאִינָם מְהֵרָה חַס וְשָׁלוֹם כִּי אַתָּה יַדְעָתָ ה' אֱלֹקֵינוּ כִּי בִשָׁר וָדָם אֲנַחְנוּ, וְהָאָדָם יֵרָאֶה לְעֵינַיִם, וְאִינִי זֹכֵה לִידַע וּלְהַבְחִין בֵּין הַהַגּוֹנִים לְשְׂאִינָם הַגּוֹנִים עַל־כֵּן שִׁטְחֹתִי אֵלֶיךָ כִּפִּי שֶׁתִּרְחַם בְּטוֹבְךָ וְתִזְמִין לִי תָמִיד עֲנִיִּים הַגּוֹנִים וְכֹשְׁרִים בְּאַמֶּת לְזָכוֹת בָּהֶם וְתַעֲזֹרֵנִי שְׂאִזְכָּה לְהַחֲזִיקָם בְּכָל עֵז לִתֵּן לָהֶם צְדָקָה הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב בְּסֶכֶר פָּנִים יְפוֹת, עַד שְׂאִזְכָּה שִׁיתְעוֹרֵר עַל יְדֵי הַצְּדָקָה שְׁלִי כָּל הַגּוֹנִין עַל־אִין הַמְּלַבְּשִׁין בְּמָמוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, גּוֹנִין עַל־יוֹנִים שְׂאֵתָה מִתְּפָאֵר בָּהֶם, וְיִכְלְלוּ הַגּוֹנִין הַקְּדוֹשִׁים זֶה בָּזֶה וְיֵאִירוּ בְּאוֹר גְּדוֹל עַד שִׁיתְגַּלֶּה עַל־יְדֵי־זֶה גְּדֻלַּת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ וְתִתְּפָאֵר וְתִתְנַגֵּד וְתִתְרוֹמַם עַל־יְדֵי הַתְּגַלּוֹת הַגּוֹנִין הַקְּדוֹשִׁים שִׁיתְגַּלּוּ וְיִכְלְלוּ וְיֵאִירוּ עַל יְדֵי הַצְּדָקָה שְׁלָנוּ וְנִזְכָּה שִׁיְהִיו נַעֲשִׂים עַל יְדֵי זֶה "בְּגֵדֵי יִשְׁע, מְעִיל צְדָקָה":

תד: וְתַעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ לָגִיל וּלְשׁוֹשׁ בַּה', שְׂאִזְכָּה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׂמְחָה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'מח ◀ צַמַּר מִזֹּהַרְנִית זִצִּי"ל "צַדִּיק צָנִי מִקֹּדֶה שִׁדְדָה צָחֵד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" ◀
◀ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

דְּקֻדְשָׁה וְאַהֲיָה בְּשִׂמְחָה תָּמִיד עַל אֲשֶׁר זָכִיתָנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
לְהִיזוֹת בְּכָל זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, וּלְהִתְקַרֵּב לְעֲבוּדְתְךָ וּלְהִתְחַבֵּר
לִירְאֶיךָ וּתְמִימֶיךָ וּלְצַדִּיקִים אֲמֵתִים וְיֻקָּים בִּי מִקָּרָא שְׁכָתוֹב: "שׁוֹשׁ
אֲשִׁישׁ בְּה', תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאַלְקֵי, כִּי הִלְבִּישָׁנִי בְּגָדֵי יֵשַׁע, מְעִיל צְדָקָה
יַעֲטָנִי" וְתַעֲזָרֵנִי עַל יְדֵי זֶה לְשִׁבְרִי וּלְבִטּוֹל כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת
וְהַתְּאוֹת וְהַבְּלָבוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת שֶׁבְּכָל דֶּרֶגָא וְדֶרֶגָא, וּלְקַדֵּשׁ וּלְטַהַר
כָּל הַמְּדִרְגוֹת מִן הַקְּלָפוֹת וְאֶזְכָּה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהַר עַצְמִי תָּמִיד,
וּלְעֵלוֹת בְּכָל פֶּעַם חֵישׁ קַל מִהֲרָה מִמְּדִרְגָה לְמְדִרְגָה עֲלִיוֹנָה הַיְמָנָה
בְּקֻדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָה, עַד שְׁאֶזְכָּה לְמְדִרְגָה הָעֲלִיוֹנָה לְמְדִרְגַת
צַדִּיקִים אֲמֵתִים:

תָּה: וְעֲזָרֵנִי וְאַמְצָנִי וְחִזְקֵנִי וְסִיעֵנִי שְׁאֶזְכָּה לְטַהַר וּלְקַדֵּשׁ עַצְמִי גַם
בַּמִּתָּר לִי, עַד שְׁאֶזְכָּה לְעַבֵּד אוֹתְךָ גַם בְּדַבְרֵי הַרְשׁוֹת, שֶׁהֵם
אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְכִיּוֹצֵא וְאֶזְכָּה לְהִיזוֹת שְׁלֵם בְּשִׁלְמוֹת גְּדוּל בְּשִׁתִּי
הָעֲבוּדוֹת, בְּעֲבוּדָה פְּנִימִיּוֹת שֶׁהוּא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים,
וּבְעֲבוּדָה חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁהוּא אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וּשְׂאָר צָרְכֵי הַגּוּף וְאֶזְכָּה
לְהִיזוֹת קְדוּשָׁה וְטַהוֹר בְּשִׁתִּי עֲבוּדוֹת הָאֵלוֹ בְּשִׁלְמוֹת וְשִׁתִּי הָעֲבוּדוֹת
הָאֵלוֹ יִתְבָּרְרוּ וְיִזְדַּכְּכוּ בְּכָל פֶּעַם בְּקֻדְשָׁה גְּבוּהָ בְּיֹתֵר עַד שִׁיְהִיוּ
נַעֲשִׂין בְּכָל פֶּעַם מִהַחִיצוֹנִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת עַד שֶׁתְּהִיָּה אֲכִילָתִי
וְשִׁתִּיתִי וּשְׂאָר צָרְכֵי הַגּוּף בְּקֻדְשָׁה גְּדוּלָה בְּקֻדְשֵׁי תוֹרָה וּמִצְוֹת
וּקְדוּשֵׁי הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת שְׁלֵם יִזְדַּכְּכוּ בְּקֻדְשָׁה גְּבוּהָ וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוּל
בְּיֹתֵר וְאֶזְכָּה לְעֵלוֹת בְּכָל פֶּעַם מִדֶּרֶגָא לְדֶרֶגָא וּבְכָל פֶּעַם יְהִיוּ
נַעֲשִׂין מִהַחִיצוֹנִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת וְהַפְּנִימִיּוֹת יַעֲלֶה לְמַעְלָה יֹתֵר וְנִזְכָּה
שְׁכָל יִשְׂרָאֵל יִכְלְלוּ זֶה בְּזֶה בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּה וְרַעוּת וּבְשִׁלּוֹם גְּדוּל עַד
שְׁכָל יִשְׂרָאֵל יִגְבִּיהוּ וְיִרְיִמוּ זֶה אֶת זֶה מִמְּדִרְגָה לְמְדִרְגָה וּמַמְעֵלָה
לְמַעְלָה בְּקֻדְשָׁה גְּדוּלָה, עַד שְׁנִזְכָּה לְעֵלוֹת לְרוּם הַמַּעְלָה הָעֲלִיוֹנָה

שֶׁל הַקֹּדֶשׁה, עַד שְׁנֹזְכָה לְהַכֵּל בְּךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵךְ אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצַּח נְצָחִים:

תו: וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתִהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ שְׁנֹזְכָה לֹאמַר וְלִסְדֵּר לְפָנֶיךָ תוֹרַת
כָּל הַקְּרִבָּנוֹת כָּלָם וְקִטְרוֹת וּמִנְחוֹת בְּכֹנֶנָה עֲצוּמָה וּבְקֹדֶשׁה גְדוּלָה
וְנוֹרָאָה עַד שְׁתַּעֲלֶה אֲמִירַתֵנוּ לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ הַקְּרִבָּנוֹ כָּל הַקְּרִבָּנוֹת
כָּלָם בְּמוֹעֵדָם וּבְזִמְנָם וּבְמִקוֹמָם כְּהַלְכָתָן וּנְשַׁלְמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ
כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "זֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה לְמִנְחָה וְלַחֲטָאת וְלֶאֱשָׁם
וְלַמִּלּוּאִים וְלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים" וְנֹזְכָה עַל יְדֵי זֶה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל
כַּח הַמִּדְבָּה, לְגַרְשׁוֹ וְלִסְלָקוֹ וּלְבַטְלוֹ לְגַמְרֵי מַעֲלֵינוּ וּמַעַל גְּבוּלֵנוּ
וְתַמְהֵר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ וְתַבְנֶה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֲרַתֵנוּ וְשָׁם
נִקְרִיב לְפָנֶיךָ כָּל הַקְּרִבָּנוֹת שְׂיִכְפְּרוּ בְּעֵדְנוּ וְיִחַזְרוּ לָנוּ שְׁלֹשָׁה
דְּבָרִים שְׁנֵת בְּבָטְלוֹ מִשְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהֵם הַשְּׁמִיר וְנִפְתַּח צוּפִים
וְאַמְנָה וְנֹזְכָה [לְעֵלוֹת] אֵל הַשָּׁכֵל דְּקֹדֶשׁה, לְמַעַן הַחֲכֶמָה הַיּוֹצֵא
מִבֵּית ה' כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וּמַעַן מִבֵּית ה' יֵצֵא" וְנֹזְכָה לְעַבֵּד אוֹתָךְ
תָּמִיד בְּחֲכֶמָה וּבִינָה וְדַעַת דְּקֹדֶשׁה וּבְאַמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת כָּל
יְמֵינוּ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: